

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44180

гр. София, 11.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20231110146129 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Д. П. С. срещу „У.Е.У.Ц.“ - чуждестранно търговско дружество /АД/, извършващо дейност в Република България чрез „У.Е.У.Ц.. – клон България“, с която са предявени обективно съединени осъдителни иски с правно основание **чл. 357, ал.1, вр. чл. 128, т .2 КТ, чл. 215, ал. 1, чл. 177 и чл. 264 КТ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите, както следва:

1) сумата от **17755,26 лв.**, представляваща сбора от неплатени от ответника т.нар. „секторни плащания“, дължими за периода 01.07.2020 г. до 31.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.08.2023 г. до окончателното плащане;

2) сумата от **2293,07 лв.**, представляваща лихва за забава плащането на „секторните плащания“ за периода от падежа на съответното плащане до 10.08.2023 г.;

3) сумата от **6893,41 лв.**, представляваща сбора от неизплатени командировъчни пари по смисъла на Раздел IV от Наредба за служебните командировки и специализациите в чужбина, дължими за периода 01.07.2020 г. до 31.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.08.2023 г. до окончателното плащане;

4) сумата от **3770,31 лв.**, представляваща сбор от неплатени възнаграждения по чл. 177 КТ, дължими за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен отпуск през посочени месеци в периода м.10.2021 г. до м.11.2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.08.2023 г. до окончателното плащане;

5) сумата от **908,37 лв.**, представляваща неплатено възнаграждение за работа на официални празници в периода 01.05.2021 г. до 31.05.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.08.2023 г. до окончателното плащане;

б) сумата от **102,67 лв.**, представляваща лихва за забава плащането на възнаграждението за работа в дните на официални празници за периода от падежа на съответното плащане до 10.08.2023 г.,

както и иск с правно основание **чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1, пр. 1 и 2 КТ** за прогласяване недействителността на клаузата на чл. 5а от трудовия договор от 02.04.2019 г., чл. 5а от трудовия договор от 23.11.2020 г. и допълнителните споразумения към тях, съгласно която възнаграждението за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се счита включено в размера на основната брутна заплата и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори.

Ищцата Д. П. Сокола твърди, че на 02.05.2019 г. е сключила с ответника „У.Е.У.Ц.“ – чуждестранно акционерно дружество, учредено съгласно законите на Република Унгария, извършващо стопанска дейност в РБ чрез клон, вписан в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, трудов договор на основание чл. 68, ал. 4 вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ, по силата на който е назначена на длъжността „младши член на кабинния екипаж“. Посочва, че трудовият договор от 02.05.2019 г. е сключен за срок от 18 месеца, който започва да тече от 06.05.2019 г. Поддържа, че била уговорена брутна заплата в размер на 10685 лв., платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от действително отработените месеци, като същата включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, в т. ч. основна заплата, брутна фиксирана сума за допълнителна работа, брутна фиксирана работа за часовете, в които служителът е в режим на готовност или е бил извикан на работа по време на такъв режим, брутна фиксирана сума за работа на следобедни или нощни смени, както и брутна фиксирана сума за прослужено време. Сочи, че е налице уговорка и за секторно плащане от работодателя за всеки приключен сектор, като сумите за първите 2 сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата и ответникът няма да бъде длъжен да прави отделни плащания и за тях. Допълва, че между страните е налице и уговорка за плащане на допълнителни командировъчни пари. Пояснява, че сключеният между страните договор е изменен с анекс от 01.01.2020 г. Твърди, че на 23.11.2020 г. страните са сключили нов трудов договор със срок 18 месеца, по силата на който е заемала длъжността „стюард/стюардеса“, като същият е прекратен на 01.07.2023 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ. Поддържа, че работодателят не е изпълнил задължението си за плащане на уговорените възнаграждения. Твърди, че клаузата на чл. 5а от трудовия договор, съгласно която възнаграждението за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се счита включено в размера на основната брутна заплата и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори, е недействителна поради противоречието ѝ със законна, а в условията на евентуалност - поради заобикалянето му, и в частност на разпоредбите на чл. 242 КТ и чл. 247 КТ, вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „У.Е.У.Ц.“, с който твърди, че исковете са недопустими, тъй като са предявени срещу ненадлежна страна – „У.Е.У.Ц.“, които не е работодател на ищцата, и че неин работодател

е клонът, а при условията на евентуалност - че са неоснователни. Твърди, че всички дължими суми към ищцата били изцяло заплатени. По отношение на претендираните „секторните плащания“ твърди, че са налице неправилни изчисления, тъй като същите били дължими след втория сектор за деня, а ищцовата страна включвала всички прелетени сектори. Оспорва и претенцията за командировъчни плащания, като поддържа, че размерът, записан в Приложение 3А от НСКСЧ, е приложим само за екипажите на въздухоплавателни средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, каквито неговите не са. Командировъчните плащания се определяли със заповед на работодателя, без в трудовия договор и анексите към него да има препращания към Приложение 3А от НСКСЧ. Поддържа, че работодателят имал право да определя командировъчните плащания, вкл. и в размер, по - малък от 55 евро/ден, като в тази връзка се позовава и на чл. 31, ал. 6 НСКСЧ. Оспорва и претенцията по чл. 177 КТ, както и тази за заплащане на възнаграждение за работа през дните на официални празници. Оспорва твърденията за недействителност на оспорените от ищеца клаузи от договорите, като посочва, че същите са законосъобразни и са резултат от постигнато съгласие между страните „секторните плащания“ се дължат след втория прелетен сектор за деня. Релевира възражение за изрекла погасителна давност. Отправено е искане производството по делото да бъде прекратено като недопустимо, предявено срещу ненадлежен ответник, а при условията на евентуалност – исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира разноски.

Съдът намира възражението на ответника за недопустимост на предявените искове, като предявени срещу ненадлежен ответник, за неоснователно, по следните съображения:

Трайната съдебна практика на ВКС приема, че в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ организационно обособената структура притежава специална правоспособност да участва като страна в производство по трудови спорове, но постановеното спрямо нея решение обвързва юридическото лице, в чиято организационна структура е включена. Приема се, че се касае за процесуална легитимация на работодателя като главна страна по трудови дела, но не като процесуален субституент, чиято легитимация измества тази на юридическото лице, което предвид обвързаността си от решението, е също процесуално легитимирано да участва по делото като главна страна. Поради това и в този случай като надлежни страни в процеса могат да участват, както организационно обособената структура - поради призната ѝ от КТ правоспособност по трудови спорове, така и юридическото лице, в чиято структура е, и в чиято правна сфера настъпват правните последици на решението / Решение № 325/22.07.2011 г. по гр. д. № 954/10 г. на ВКС, IV г. о., Решение № 301/12.06.2012 г. по гр.д. № 966/09 г. на ВКС, IV г. о., Решение № 380/10.01.2014 г. по гр. д. № 2034/13 г. на ВКС, IV г. о., Решение № 25/14.03.2022 г. по гр. д. № 1728/21 г. на ВКС, III г. о./.

В случая съобразно изложените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства – Трудов договор от 02.05.2019 г. и Трудов договор от 23.11.2020 г., съдът намира, че работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ по отношение на трудовото

правоотношение с ищцата е дружеството „У.Е.У.Ц.“, действащо чрез своя клон в България, и той е надлежен ответник по делото.

По иска с правно основание **чл. 357, ал.1, вр. чл. 128, т.2 КТ** в тежест на ищцата е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техният размер, както и падежа на това задължение.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми, респ. възраженията си в отговора на исковата молба.

По иска с правно основание **чл. 215, ал. 1 КТ**, в тежест на ищцата е да докаже, че е била член на екипажа на въздухоплавателно средство, че е изпълнявала международни полети в посочения период, размерът на командировъчните пари за всеки ден командировка и падежът на задължението.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми, респ. възраженията си в отговора на исковата молба.

По иска с правно основание **чл. 177 КТ** в тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника; ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размерът на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който служителят е отработил най-малко 10 работни дни.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми, респ. възраженията си в отговора на исковата молба.

По иска с правно основание **чл. 264 КТ** в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, по което за процесния период е полагал труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от него труд и размера на възнаграждението. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да установи, че е погасил дълга, респ. основанията за непогасяването му;

По исковете с правна квалификация **чл. 86 ЗЗД** в тежест на ищцата е да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери, настъпването на забавата и размерът на обезщетенията за забава.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми.

По иска с правно основание **чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ** в тежест на ищцата е да докаже наличието на уговорена клауза в трудовия договор, чиято недействителност твърди в исковата молба.

По наведеното в отговора, възражение за погасяване на вземанията по давност, в тежест на ищеца е да установи настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностния срок по отношение на претендираните в настоящото производство вземания.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат, с изключение на представените от ищеца документи на л.28-31, л.33-69 и л. 130-131 от делото, които са представени на чужд език. На основание чл. 185 ГПК на ищеца следва да се предостави възможност в срок до първото о.с.з. да представи точен и заверен превод на български език на посочените доказателства.

Следва да се уважи искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със задачите, посочени в исковата молба и отговора на исковата молба.

Искането на ищеца да бъде задължен ответника на основание чл. 190 ГПК да представи изброените в т. 29 от исковата молба документи е допустимо и относимо към предмета на доказване по делото и следва да се уважи.

Искането за задължаване на ищцата да представи трудовата си книжка е основателно.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства, с изключение на приложените от ищеца документи на л.28-31, л.33-69 и л. 130-131 от делото.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 185 ГПК в срок до първото о. с. з. да представи точен и заверен превод на български език на документите на л.28-31, л.33-69 и л. 130-131 от делото. В противен случай, същите ще бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по задачи, поставени в исковата молба и отговора на исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **В.Д.П**

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение за вещото лице в размер на 500 лв., от които 250 лв., вносими от ответника, в едноседмичен срок от съобщението и 250 лв. от бюджета на съда.

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК в срок до първото о. с. з. ответникът да представи посочените в т. 29 от исковата молба документи, като му **УКАЗВА**, че при непредставянето на документите съдът може да приеме за доказани фактите, относно, които

страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства съгласно чл. 161 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА ищцата на основание чл. 190 ГПК да представи препис-извлечение от трудовата си книжка относно вписванията, касаещи трудовото правоотношение между страните, в едноседмичен срок от получаване на настоящото, в противен случай ще се приеме, че е създала пречки за събирането на това доказателство.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.03.2024 г. от 14:15 часа**, за която дата и час да се призват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____